

În zori

STOMFF ANDREI AUREL

IN ZORI

Adeseori, când mă trezesc în zori
Mă-ntreb de ce-am venit și unde plec,
Sunt oarecum un fel de zeu aztec,
Doar piatră rece fără de fiori,
Cuprins de flori ce timpul mi-l petrec
Și așteptând să te zăresc prin nori
În lumea ta de dincolo de mine
Unde te-am scris cu litere aldine
Și pe lumină și pe întuneric.
Închin doar ție ruga mea de cleric
Al unui cult cu-n singur credincios.
A fost ori nu, eu știu că doar frumos
Mă pot gândi la clipele acele.
Alung din mine gândurile rele
Și nu mă uit în urmă cu mânie.
Nu ne-am iubit, așa a fost să fie!
Decât străini, mai bine-n depărtare
Te știu a fi potirul meu de floare
Din care gândul îți culege mierea.
Doar amintiri, atâta mi-e averea
Cu care plec pe ultima spirală.
Și nu mă plâng, n-a fost o viață goală
De vreme ce cândva te-am întâlnit.
Adeseori în versuri ți-am vorbit
Și le-am ascuns în sipet de hârtie
Pitit pe raftul unei biblioteci.
Din depărtări vin vânturile reci
Ce urlă prin lucarnele deschise.
Adeseori, te mai iubesc în vise
Și uit ce rimă ar închide rândul.
De ce e frig? Pe unde mi-a fost gândul?